

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—13 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af midlertidig lov nr. 193 af 12. april 1949 om ændring i lov om apotekerafgift og tilskud fra apotekerfonden.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 131).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden: Den højtærede arbejds- og socialminister har ordet på indenrigs- og boligministerens vegne.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg har herved den ære overfor det høje landsting at anbefale forslag til lov om forlængelse af midlertidig lov nr. 193 af 12. april 1949 om ændring i lov om apotekerafgift og tilskud fra apotekerfonden, således som dette lovforslag er vedtaget i det andet høje ting.

Hvad angår hovedindholdet af den midlertidige afgiftslov, tillader jeg mig at henvisse til bemærkningerne til lovforslaget som fremsat i folketinget samt til de bemærkninger, der ledsagede forslaget til den midlertidige afgiftslov, der var til behandling i rigsdagssamlingen 1950—51.

Da det i den af kommissionen vedrørende apotekervæsenet under 1. februar 1952 afgivne betænkning fremsatte forslag til en ny apotekerlov ikke kan forventes færdigbehandlet i indenrigsministeriet før i begyndelsen af det nye år, foreslås den midlertidige afgiftslov forlænget for endnu et år.

Jeg tillader mig at anmode det høje landsting om en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af den midlertidige værnepligtslovgivning.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 129).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden: Den højtærede arbejds- og socialminister har ordet på indenrigs- og boligministerens vegne.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg tillader mig for det høje landsting at anbefale forslag til lov om forlængelse af den midlertidige værnepligtslovgivning.

Ved lov af 16. juni 1945 blev der gennemført forskellige midlertidige ændringer i værnepligtslovgivningen. Denne lov er siden med enkelte ændringer blevet forlænget for et år ad gangen, senest ved lov af 19. december 1951, og udløber nu med udgangen af december 1952.

I folketinget er der den 14. oktober 1952 fremsat forslag til en helt ny lov om værnepligt, hvorved den midlertidige lovgivning vil blive overflødiggjort, idet de vigtigste bestemmelser i loven af 1945 er optaget i lovforslaget. Da det imidlertid må forudses, at forslaget til den nye værnepligtslov ikke vil kunne gennemføres inden årets udgang, har man for at undgå et brud i udviklingen ansat det for nødvendigt at stille forslag om forlængelse af den midlertidige værnepligtslovgivning for endnu et år. Derudover er forlængelse i første række påkrævet for at bevare den midlertidige lovs adgang til nedsættelse af alderen for de værnepligtiges pligt til at fremstille sig for sessionen, idet dette er en nødvendig forudsætning for at overvinde de vanskeligheder med at fremskaffe tilstrækkeligt mandskab, der møder forsvaret i disse år som følge af det lave fødselstal i årene 1932—35.

Ved loven af 19. december 1951 blev der i den midlertidige værnepligtslovs § 4, stk. 2, indsat en bestemmelse om, at den del af en aldersårgang, der skal indkaldes til at møde allerede i sessionsåret, bør udtages blandt de ældste på vedkommende session udskrevne. Denne bestemmelse har mistet sin betydning — og foreslås derfor ophævet —, da hovedparten af de værne-